

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plăindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.
Se prenumără și la poste și la librării.
În București primește abonamente Ioan Bucuroș, profesor, București Calea Victoriei nr. 135.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cestiunea română și politica culturală maghiară.

II. Românii și Maghiarii. Este fapt netăgăduit că raporturile între Români și Maghiari sînt foarte încordate. Sînt două popoare cu caracter etnic deosebit, care astăzi stau față în față. Ear' esența conflictului acestuia conține în sine simburile luptei de rasă. Fiecare din acestea își vede existența periclitată prin celalalt, de aici lupta înverșunată între ele, de aici ura cea neîmpăcată.

sibilă de împăcat sau este de dată mai nouă sau chiar numai rezultatul activității catilinare a unor „agitatori fără suflet”? Zi de zi putem afla răspuns la întrebarea aceasta în foile periodice maghiare și române. Unora dintre Maghiari și astăzi le mai place să creadă, că această ură și luptă de rasă nici nu există. Toată cestiunea ar fi numai o excocherie a unor gheșeftari, care caută să îmbete lumea cu apă rece. Cine vrea însă să cunoască starea adevărată n'are decât să umble prin cercurile poporului maghiar și român și se va convinge despre contrar.

Este deci probabil că ura aceasta este de dată cu mult mai recentă. Și răsfoind paginile istoriei, ne vom convinge pe deplin despre aceasta. În trecut vedem în locul Ungariei de astăzi o țeară locuită de mai multe popoare, care toate trăiau în deplina armonie și au fost secolii de-afundul apărării civilizațiunii europene. Prin ciptele Munteniei, Moldovei, Ardealului și regatele Ungariei și Poloniei au frânt puterea păgână de nu a putut străbate

români, ear' sub steagurile lui Kossuth mulți Români s'au luptat. Cu anul 1848 s'au schimbat însă toate. Majoritatea Românilor și a celorlalte naționalități au luat poziție contra Maghiarilor, fiindcă își vedeau existența națională periclitată prin tendințele care conduceau primul regim maghiar. De atunci Maghiarii nu au ochi să vadă pe Români, declară pe Români de oameni nevrednici de libertate, ba faimosul procuror dela Cluj a mers până acolo de a zis într'un proces de presă, că „anul 1848 este pentru Români o rușine”. Luptele din 1848/9 au fost un moment dureros și regretabil în istoria țerii noastre. A trecut însă și nu se mai poate schimba. După multe sfortări s'a inaugurat în 1867 dualismul. Monarhul a aruncat vîl peste cele trecute și a pus basă la o vieață nouă. Contrastele dintre Maghiari și Români însă n'au dispărut, ci au crescut mereu, au prins rădăcină tot mai adîncă, și astăzi au ajuns de-a dreptul la

Revista externă.

Trăim în era criselor ministeriale. Abia s'a rezolvat deunăzi criza ministerială din Austria, când în alte locuri s'au ivit crize noi. În Grecia a căzut ministerul Sotiropulos-Rali în urma unui vot surprinzător al camerei, care în loc să aleagă de președinte al ei pe candidatul guvernamental, a ales pe cel opozițional, în urma cărei împrejurări ministrul și-a dat demisiunea. Regele a însărcinat pe șeful opoziției Tricupis cu formarea noului cabinet, care s'a și constituit. Dar' nici lui Tricupis nu-i succede o stăpînire fericită, deoarece starea precară financiară a țerii îl amenință a căde, pentru-că tocmai el a fost provocatorul crizei financiare, prin care acum trece statul elin. În Franția, în această țeară a criselor ministeriale, se crede în timpul din urmă, că ministerul Dupuy, conducînd alegerile parlamentare, va pute dispune de o puternică majoritate, cu care să

altul și ambele sînt avise la popoarele slavice din monarhie, chiar în interesul existenței lor proprii. Adevărul acesta nu caut a-l demonstra mai pe larg, ori care judecată nepreocupată îl recunoaște. Trist este însă, și urmările vor fi și mai triste că acest adevăr există numai în teorie, ear' praxa este diametral opusă. Pentru Români nu există astăzi dușman mai mare decât Maghiarul, ear' Maghiarul prin nici o naționalitate a patriei nu-și vede într'atîta aspirațiunile sale periclitare ca și prin Români. Prin urmare dacă căutăm să lămurim situațiunea și voim să aflăm calea mîntuirii, trebuie să ținem cont de acest fapt. Astăzi există între Maghiari și Români o ură neîmpăcată, care nu provine din interese de partid sau „inponderabilii” cum crede domnul Jancsó, ci își are izvorul în lupta înfrîntă de rasă dintre Maghiari și Români. Este întrebarea: că de când există această ură și este ea seculară, impo-

Cred că răspunsul îl pot rămîne dator. Sau cerceteze coliba țeranului român și căstîgînd încrederea lui să aducă vorba la Maghiari, sînt convinși, că creștele frunții și privirea plină de ură n'are să o uite în curînd. Că ura aceasta nu se manifestează la ambele popoare în același chip este urmarea deosebirii celei mari între caracterul etnic al Românilor și Maghiarilor. Maghiarul este gălăgios, turbulent, cât dai în palme e bătaia gata, poetul Szabolcska M. l'a caracterizat admirabil într'una din cele mai recente poezii, pe când Românul e mai liniștit și pacinic, suferințele îndurate veacuri de-afundul l-au învățat să rabde, dar' ține minte. Alții dintre Maghiari, mai ales Ardeleni conced adest fapt, singurul mijloc de apărare însă îl vîd în brutalizare, prin ce — de sine înțeles — ura și dorul de răzbunare mereu crește. Presa română și mai ales presa din România vede aici o ură seculară, care datează din momentul, când fatalitatea

ghiarilor, Sîrbii și Slovaci. Și multe certe interne și desbinările sîngeroase din țerile noastre n'au avut caracter de rasă. Românii s'au luptat pentru independență sub steagurile lui Boeska y, Bethlen și Rákoczy. Între momentele literare maghiare aflăm adeseori rîsunetul acestei concordii. Nu este aici locul să le cităm, amintesc numai melodia renumitei „Rákoczy nóta”, care contopește în sine melodiile tuturor popoarelor din patrie, este o melodie ungureană și nu maghiară. Astfel vom afla armonia aceasta națională, până în secolul present. Aici apoi se încurcă raporturile. Maghiarii treziți prin măsurile violente de germanizare a curții din Viena, au început să-și cultive cu mai mult zel limba și individualitatea națională, și totodată au început în creierul unora să se zămislească cele mai utopiste ideale naționale. Dar' și în secolul present vedem încă înțelegere între Maghiari și Români. Chiar la 1848 au luat parte și tinerimea română din Budapesta la memorabila zi de 15 Martie, în dieta dela Dobrițin aflăm și o sumă de deputați

Proiectul de lege despre căsătoria civilă. Foile din Budapesta ne anunță, că proiectele de lege despre căsătoria civilă va fi astăzi, Sîmbătă prezentat pe masa parlamentului maghiar prin ministrul de justiție Szilágyi Dezső. Proiectul conține 167 de paragrafi, ear' motivarea proiectului se estinde peste trei-zeci de coli. Cehii despre congresul naționalităților. „Národní Listy” aducînd știrea despre convocarea în curînd a congresului naționalităților, se pronunță astfel: „Înregistrăm știrea cu adevărată bucurie, nu putem însă să ne desbărăm de o singură temere: ca adevărat liberalismul bine probat al Maghiarilor să nu zădărnicească acest proiect al naționalităților nemaghiare, precum le-a nimicit până acum atâtea, și mai puțin importante, fără pic de rușine. Dar' conducătorii să nu dea îndărăpt nici dinaintea acestei eventualități: împedecarea cu forță a congresului ar striga în lumea mare cu voce mai îngrozitoare și cu plîngere mai puternică decât ar pute să o facă congresul însuși”.

nici un departament. Speranțele ministrului Dupuy însă nu s'au împlinit, nu că doar' ar fi primit un vot de blam din partea camerei, ci cu totul din altă cauză. Ținta lui Dupuy era ca să se debaraseze de cei ministri radicali din cabinetul presidat de dînsul. Acestia își daseră dimisiunea promițînd că nu nu o vor publica până când camera va da un vot de încredere guvernului. Într'o ședință însă, mai mulți deputați, care aveau să-și descopere interpelările lor, aflînd despre dimisiunea celor trei membri radicali, renunțară la interpelări, zicînd că înaintea lor nu mai au un minister solidar. Dupuy asigură, că ministerul e solidar, prin urmare deveni în conflict cu adevărul, împrejurare, care îl făcu să demisioneze. Președintele Carnot, primind demisiunea, se încercă să însăreineze tot pe Dupuy cu formarea noului cabinet. Acesta însă refuză, designînd ca urmaș al seu pe președintele camerei, Casimir Perier, care însă nu primi. Se zice, că motivul, care l'a îndemnat pe Casimir Perier, ar fi ținta sa de a candida la viitoarea alegere de președinte al republicii franceze, prin urmare n'ar

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Cum se face aurul. (O noștimă și adevărată poveste pentru școală și casă). După Eric Zschokke. Întocmită de H. H. U. (Urmare.) Ce ne trebuie pentru aur, dar' mai și punem de lături câte ceva. Atunci comuna nu avea să plătească camete după datorii, ci dimpotrivă mai trăgeam noi camete după banii ce dădeam altora împrumut. Pe atunci toate pămînturile erau bine lucrate și gunoite, căci tot omul avea vite în grajd și câte un cal și oi și capre și porci. Casele erau frumoase și curate, din lăuntru și din afară, încît nici domnii din orașe nu și-ar fi împregetat să șeadă în ele. Unelele din casă și din curte arătau că le au oameni cu rîndueală, ear' ferestrele sclipiau ca oglinzile. Puțini oameni erau datori, și dacă aveau datorii nu se temeau că n'au cu ce le plăti. Pe vremea aceea ori-care om din satul nostru căpeta bani împrumut fără scrisoare, fără martori și fără zălog. Atunci era vremea de aur în Valea-aurului. Vorbînd așa Gheorghită, toți plecau din capete și ziceau: „Drept are Gheorghită, așa a fost”. Dar' el zise mai departe: „Acum însă nu mai este așa. Acum satul nostru nu mai e vrednic de numele Valea-aurului, ci mai curînd ar trebui să-și cheme Valea-Noroiului, a mocirlei, a scăeților și a ciulinilor. De pe

era o vale bogată, în care se găsea binecuvîntarea lui Dumnezeu mai mult ca orișunde. Cei mai mulți dintre oamenii dela noi erau cu stare, numai puțini erau săraci și cerșitor nu era nimeni. Pe atunci în toată țeara jur-împrejur ne ziceau boierii din Valea-aurului, pentru bunăstarea noastră, căci nu umblam ruși, sdrînturoși, ci ne îmbrăcam bine și curat. Și nu numai că aveam moșile noastre a fugit binecuvîntarea; căci unii dintre noi au prea mult pămînt, alții prea puțin. Unii nu-l pot lucra cum se cade, și alții n'au ce lucra. La mulți nu le mai este rușine să cerșească, ba unii nu mai trăiesc decît din acest meșteșug. Mai toți sătenii sînt îngrijorați, și unul după altul ca să-și vină toba și să-și scoată dracul. Avenit pe noi și moșie. Executorii nu mai es din necile hainelor lor de biserică le au și Cînd aveți câte un crețar în pungă, beți și vă veseliți, și nevetele și copiii rabdă foame! Unde o să ajungem pe calea aceasta? Întreb pe mai marii satului: Unde este averea comunii, cum ați chivernisit ce ni-a rămas dela părinți? Pentru-ce nu vă dați socoteala și nu ne dați sfat cum să scăpăm de năcazuri? Pentru-ce țineți chiar voi cărcime, în loc să grîjiți de pădurile satului și să dregeți căile stricate de pe hotar? Pentru-ce mîncăți și beți pe cheltueala satului, în loc să cruțați averea comună? Pentru-ce le ușurați oamenilor să facă datorii și le faceți greutăți când vreau să se scape de năcazuri? Auzînd acestea primarul și jurații au început să strige: „Taci vagabundule, și nime-ne ce ești, că numai decît te trimitem la ariște!” Și toți oamenii după ei: „Ține-ți gura, taci!” Dar' Gheorghită răspunde: „Puteți să mă trimiteți la ariște, dar' și eu voi ști ce să fac. N'am decît să fac arătare cum ați chivernisit averea comunei, și apoi nu știu zeu cine va păți mai rău: eu în ariștea voastră sau voi! Ear' voi, oameni buni, dați-mă de minciună, dacă nu grăesc adevărul. Dovediți-mi că n'am dreptate. Întrebați-vă pe voi înșivă, oare a crescut sau a scăzut averea

satului? Întrebați-vă oare voi v'ați îmbogățit sau ați sărăcit? Oare mai este încredere și credință între voi? Oare vă mai stăpînește frica lui Dumnezeu și iubirea deaproa pelui, sau lăcomia, desfrîul, viclenia, ticăloșia și necredința? Și dacă nu aflați răspunsul în inimile voastre, apoi priviți la casele-voastre sparte și hodogite, la grajdurile voastre goale, la vînturile voastre care suflă în toate

merge, ci trebuie să ne vedem de treabă. De unde vine nenorocirea noastră? De acolo din cărcime. Acolo s'au băgat moșile voastre în buțile cu vin și cu rachiu și vitele voastre le-ați omorît cu cărțile de joc. Acolo v'ați desvîțat să lucrați și să cruțați. Sărăcia duce la hotjie și lenea este scaunul pe care se deoselește părinților le-ați mîncat și mîncăți și vă dați gîurii!

sunt mărturiile mele împotriva voastră. Uitați-vă la bețiii voștri copii părăsiți, care încă sînt mărturiile mele împotriva voastră. Voi mai multă grijă purtați vacilor și porcilor, decît de copii voștri. Dar' nici vacile și porcii și oile-lu vă sînt așa de dragi ca beutura, jocul de cărți și necumpătul!” Gheorghită voia să le spună și mai multe, dar' oamenii l'au tras jos de pe beatră sbierînd ca niște turbăți, și nu l'au mai lăsat să vorbească. Ba unii voiau chiar să-l bată. Dar' el și-a apucat cu brațele sale tari și și-a svrilit de lîngă sine cât colea. Apoi a pus mîna pe o bătă sdravănă și a strigat că-l lovește pe ori-cine se va apropia de dînsul. Multimea tot mai grozav urla asupra lui. Unii au început să ridice petri ca să-l lovească. Dar' Gheorghită a eșit cu bîta pe umăr dintre ei pe unde era mulțimea mai deasă și s'a dus acasă. Numai de cît a venit după el, palidă ca moartea și cu ochii roșii de plîns Anuța morarului și l'a întreat: „Ce-i cu tine, Gheorghită?” Mai multe n'a putut zice de spîriată ce era, ear' el a mîngîiat-o și a strîns-o cu înduioșare la piept. (Va urma.)

voil să se compromită primind formarea noului cabinet.

În urma acestora Carnot a însărcinat pe Spuller cu formarea cabinetului. Presa radicală, precum și cea rusofilă din Franța, atacă acum cu furie pe Carnot din cauza, că Spuller, care a avut o afacere de duel, cu br. Mohrenheim, e un contrar declarat al Rusiei și prin urmare alianța ruso-franceză s'ar sdruncina în mod foarte simțitor. În curând însă lucrurile se vor lămurii într'un fel sau într'altul.

Din Roma se anunță, că după multe frământări formarea noului minister italian ar fi primit-o președintele camerei Zanardelli, care nu a stat în nici o legătură cu chestiunea băncilor. Asupra viitorilor sei colegi domnește încă o mare nesiguranță. Pentru fiecare portofoliu s'nt designați trei-patru inși din partida stângă.

În urma boalei prim-ministrului sârbesc Dokici s'nt ivit și în Belgrad o criză ministerială latentă. Se vorbește despre formarea unui cabinet radical moderat, care dacă nu va succeda, atunci cercurile politice non-militare vor propune constituirea unui minister militar, în care toți ministrii vor fi ofițeri superiori. Cu acestea se mai aduce în legătură și svonul, că exregele Milan a gătat cele 3¹/₂ milioane, pe care le-a primit dela abdicarea sa și că acum vrea să se răstoarne starea existentă în Serbia, ba se spune, că Milan ar fi sfătuit pe regele Alexandru să suspendeze constituția. Acestea s'nt numai svonuri, pe care le înregistrăm cu rezerva cuvenită.

În România s'au deschis în 15 Noembrie camerele prin un mesaj regesc. După aceea s'a constituit biuroul. Președinte al camerei a fost ales și în anul acesta generalul Manu. Opoziția a votat alb. Vicepreședinți au fost aleși d. V. Pogor, Sturza-Scheiban, Gr. Triandafil și prințul Stirbey. Senatul a ales de președinte pe dl Gr. Cantacuzino; vicepreședinți au fost aleși d. Brăiloiu, Budicteanu, Culișanu și Ianov. După aceea s'a făcut alegerea în ambele camere a secretarilor și a chestorilor.

În Germania a produs mare consternare atențarea planuit în contra cancelarului Caprivi și împăratului Wilhelm. Parlamentul german și presa germană au felicitat pe amândoi, că au scăpat de acest atentat odios.

Se crede, că atentatorul a fost anarchist din străinătate, dintre care mai mulți petrec în Franța. Poliția franceză urmărește cu mare zel aflarea urzitorului atentatului. Foile germane scriu cu mare rezervă despre posibilitatea, că atentatorul ar fi un francez frământat de ideile de revanșe; aproape toate accentuează, că acest atentat l'a putut înscena numai un nebul, și prin urmare guvernul francez nu poate fi făcut responsabil pentru această crimă. Acest incident regretabil nu va avea deci nici o influență asupra raporturilor ambelor state.

Escadra rusească, sub comanda admiralului Avelane, după-ce a făcut vizită și în portul Pireu, unde a fost primită cu aceeași însuflețire ca și în Toulon, în curând va sosi și la Constantinopol, și anume se crede, că pe la mijlocul lunii lui Decembrie. Acestei vizite i-se atribuie un caracter politic, căci pare a scoate mai mult în relief bunele relații între Rusia și Turcia.

În Brazilia arde mereu flacăra revoluțiunii. Știrile mai noue ne spun, că guvernul brazilian a trimis trupe mari, ca să întărească garnizoanele atacate de insurgenți. În închisorile din Rio de Janeiro se află 800 prizonieri, între care 50 ofițeri și soldați. Ziarul „Times“ află că și statul Peru s'ar fi alăturat la insurgenți. Prin faptul acesta guvernul brazilian suferă o mare pierdere morală și materială.

De pe câmpul de războiu dela Mellila vine știrea, că comanda trupelor spaniole a luat-o mareașalul Martinez Campos, care cu cunoscuta-i capacitate militară și energie va aduce la bun sfârșit războiul în contra Cabylilor.

Șovinismul trebuie demascat.

Acum mai ales, când „Pester Lloyd“, „Magyar Hirlap“ cu dl deputat Iuliu Horváth bat struna împăcării și a înfrățirii cu naționalitățile, interesant și caracteristic e tonul discuțiilor ur-

mate în parlamentul maghiar asupra bugetului cultelor și instrucțiunii publice.

Pe când afară de parlament o parte a ziaristicii șoviniste cu câțiva politicieni nu mai puțin șovinști, ne oferă „mâna de pace“, colo în parlament stătem nu numai pământul cum se cade, ci ni-se mai declară încă și un formal războiu de exterminare.

Ministrul Csáky, între aplauzele generale, prezentă camerei cea mai nouă lucrare a sa: planul strașnicului aparat pentru deservirea maghiarilor școlarelor și a instrucțiunii. Nici un glas compătimitor, nici o voce simpatică de turtă și desvoltării naționalităților nemaghiare nu s'a ridicat, ca să protesteze în contra acestui premeditat și infam atentat la viețea lor națională.

Dar' domnilor Serb, Belez, Rezei, Bogdan, unde s'ntei? Nu aveți voi nici un singur cuvânt pentru limba și cultura poporului român? Puteți voi privi cu mâinile încheștate inamicul când ridică pumnul asupra mamei, care v'a dat viața și tot ceea-ce aveți?

Da! Înțelegem prea bine ținuta voastră spectativă și indiferentă. Naționalitatea română nu are reprezentanți în parlamentul maghiar și prin urmare nici apărători în contra agresorilor. Românii, am zis și repetăm, s'nt scoși de pe terenul vieții constituționale. Acei puțini Români de naștere, care ocupă loc în parlament, nu s'nt nici aleși, nici reprezentanți ai poporului român, ci ai guvernului.

Când șovinismul maghiar încă nu era înălțat la teorie de stat în Ungaria, Românii își aveau reprezentanții lor legali în legislațiunea țării, care nu lipseau dela datoria lor de Români întru apărarea intereselor poporului român, și voci autoritate din partea Maghiarilor răspundeau cu bunăvoință la justele noastre pretensiuni.

Șovinismul însă trebuie demascat! Intemeietorii actualei organizații de stat în Ungaria: Andrássy, Eötvös, Deák, vor fi fost, dacă nu mai bunși, dar așa patrioți ca Weckerle, Csáky și Apponyi. În era lor naționalitățile se bucurau de o tractare mai blândă, aveau un cerc de mișcare și activitate mai liber în dezvoltarea lor.

Cum stăm astăzi în era lui Csáky, care nu e vrednic să deslege curelele încălțămintelor lui Eötvös, vedem și simțim cu toții. Dar' ca dominațiunea șovinismului, în locul rațiunii de stat să fie evidentă, lăsam să urmeze aci unele părți foarte instructive din discursul deputatului național de odinioară dl Demetriu Bonciu, astăzi notar public în Arad, rostit în ședința camerei maghiare din 26 Februarie 1873 și din discursul marelui bărbat de stat Francisc Deák, rostit în ședința dietei din 23 Ianuarie 1872.

Dl Bonciu zicea în 1873:

Să mă ierte on. casă, că aci, la chestiunea instrucțiunii, amintii chestiunea naționalităților; dar' e absolut o neputință a nu o aminti, pentru-că eu țin acest teren de mai apt și competent spre caracterizarea chestiunii naționalităților. Eu din parte-mi o țin chestiunea culturală de pârghia pretensiunilor naționale, și s'nt convins, că cu cât mai multă grijă și atențiune va avea guvernul pentru cultura naționalităților, cu cât mai mult ar împărtași prin lege naționalitățile de toate beneficiile de care se bucură națiunea maghiară, cu atât în mai mare parte — aș pute zice în 9/10 — s'ar deslega chestiunea naționalităților.

On. casă! Prin aceasta nu vreau să zic, că aflu de prea mari, sau că nu s'nt plecat a vota acele sume, care s'nt prelimate pentru interesele naționalității maghiare, ci vreau să zic că astfel de sume se prelimatează și votează proporționalmente din timp în timp și gradat, și întru interesul celorlalte naționalități, și să se dea și acestora ajutorul necesar pentru cultura lor.

Acti, on. casă, două împrejurări mi vin în minte. Dacă nu mă înșală memoria, în decursul dietei trecut un stimat domn deputat, pare-mi-se dl Jókai, a prezentat camerei un proiect de rezoluțiune, prin care s'a cerut votarea unei anumite sume pentru dezvoltarea literaturii tuturor naționalităților din țară. Durere însă, majoritatea n'a primit acest proiect. Dar' mi vine în minte și o altă împrejurare, deși de mai puțină importanță, pentru-că nu e din această casă, ci o aduc dintr'un articol apărut în foaia dl Jókai, în „Hon“, în care articol fiind vorba de calitățile literaturii maghiare se provoacă atențiunea și ajutorul statului, și se argumentează astfel.

Ei bine, ce ar zice însă la aceasta naționalitățile? Dar' dacă și ele vor veni cu

asemenea pretensiuni? Facă ele aceasta; căci mai îndreptățite pretensiuni și așa nu pot face. Dacă se deșteaptă în sinul lor o națională aspirațiune de cultură, aceea pentru noi poate să fie numai un îndemn și mai mare, nici-odată însă pericol. Pentru a întrece noi în cultură și în civilizațiune pe Nemți, Francezi și Englezi, nu putem avea nici o ambițiune, tocmai pentru-că e o gigantică problemă, o problemă nerealisată. Dar' a ne vedea întrecuți de Român, Serb, Croat și Slovac, aceea ar fi o rușine pentru noi. Emulațiunea numai în favorul nostru poate să fie. Cu puteri încordate am lucra la cultura noastră, chiar și din superbie națională! Ori-ce progres al lor, ne-ar împinge și pe noi înainte; ori-ce câștig al lor, pe terenul științelor, ar fi și al nostru. Un necalculabil avantaj al luptei pacifice ar fi aceasta, nu numai din punctul de vedere cultural, ci și din cel politic și deschilnit din al frățietății.

Autorul acestui articol, on. cameră, a zis un mare adevăr, și dl Jókai, prin proiectul seu de rezoluțiune a voit înfrinerea comună a țării. Și, dacă toți Maghiarii ar cugeta astfel, dacă n'ar fi numai toleranți față cu cultura celorlalte naționalități, ci ar manifesta și bunăvoință față cu dreptele lor aspirațiuni culturale, cu un cuvânt, dacă națiunea maghiară, și așa cea mai tare, cea domitoare, n'ar fi atât de jalusă față cu celelalte, atunci abia ar exista chestiune de naționalitate. Durere însă, on. cameră, aceasta nu e așa, pentru-că, nici amintind literatura celorlalte naționalități, ci numai institutele de învățământ ale acestora, ele nu numai că nu se sprijinesc din partea statului, ci din contră, s'nt împedecate prin mai multe dispozițiuni ale guvernului, și chiar și prin lege.

Nu aceea este deci bănuela naționalităților, că statul taie mult întru interesul culturii naționalității maghiare, ci aceea, că într'adevăr toate le face, numai în interesul ei, ear' pentru celelalte nu face nimic. Ca să nu amintesc din multe, aduc înainte numai universitatea din Cluj.

Binevoii a ști, că aceasta s'a ridicat într'un timp scurt; întreb însă: observatu-s'a aș măcar cât e negru sub unghie echitate față cu Românii, care locuiesc în cea parte a țării? Ridicatu-s'a cel puțin o clasă paralelă, sau propune-se vre-un studiu în limba maternă a poporului? Nimica nu s'a făcut. Dar' merg mai departe: nici cea parte a legii nu se ascultă, care, precum se pare, e adusă în interesul naționalităților. Este §. 17 al legii, pentru naționalități. Acest §. dispune, că on. să îngrijească, ca în acele locuri, unde cetățenii de o naționalitate s'nt în mai mare număr, acestia să se desvoale în limba mamei lor, până când încep științele academice mai înalte. Înființatu-s'a însă undeva vre-un gimnasiu român de stat? Niciari! În această cauză însă s'a declamat multe și frumoase, și mult promițitoare orațiuni.

Francisc Deák, în ședința camerei din 23 Ianuarie 1872 a zis următoarele:

„Fiecare naționalitate, deși nu e naționalitate politică, în tot cazul are îndreptățire de a cere să i-se dea posibilitatea de a-și crește pe fiii sei.

„Fie în țeară măcar 300 de gimnasii, fie măcar atâtea, ca pe fiecare șese mile să se aște unu, dacă însă într'un gimnasiu din provincie studiile nu se propun în aceea limbă, sau cel puțin eminaente în aceea limbă, care este limba împrejurimii: atunci fără îndoială e foarte greu a promova cultura.

„Dacă am sili naționalitățile, ca pe copiii lor, — care de fel sau numai puțin știu maghiara, pentru-că în școala poporală se instruează în limba lor națională, — să-i instrueze pretutindenea și întru toate în limba maghiară, atunci acele gimnasii ar fi imediat profitabile pentru țară.”

„Dacă în țară s'nt în număr de peste 300 de gimnasii, și în fiecare din ele s'nt în număr de 300 de copii, atunci în țară s'nt în număr de 90.000 de copii, care pot să învețe maghiara în școală.”

„Peste tot, dacă vom să câștigăm naționalitățile, nu trebuie să umblăm a le maghiarisa, ci să nile facem plecate prin o tractare blândă și frățească.”

„Ziua cea mare“.

Sub acest titlu ziarul croat „Agrarmer Tagblatt“ publică în fruntea numărului seu dela 28 Noembrie n. un important articol despre căsătoria civilă în Ungaria, articol care merită să-l reproducem în toată extensiunea.

Etă-1:

În Ungaria se așteaptă săptămâna aceasta ziua cea mare, acel moment istoric-cultural, când națiunea maghiară se va logodi din nou cu o idee liberală, spre a dobândi o nouă armă pentru asuprirea populațiunii nemaghiare a țării. Săptămâna aceasta se va depune adevărat pe biuroul camerei maghiare proiectul

*) Acum Maghiarii nici toleranți nu mai s'nt. Red. „Trib“.

de lege despre căsătoria civilă, și pentru justificarea acestei reforme până acum, după cum se știe, nu s'a putut spune nimic mai important, decât că ea trebuie privită drept unul dintre cele mai eficace mijloace pentru promovarea desnaționalizării Slavilor și Românilor. Îndată-ce se va determina adevărat căsătoria civilă obligatorie și, în legătură cu aceasta, se va introduce așa numitul drept matrimonial unitar, întregă populațiunea țării va fi avisată în cele mai intime afaceri ale sale la autoritățile civile, și dacă se are în vedere dispozițiile destul de bine cunoscute, de care s'nt pătrunse aceste autorități, își poate ori-și-cine foarte ușor închipui ce însemnează aceasta. Se va purta, firește, de grije, ca organele publice chemate să funcționeze în cazul acesta să se folosească exclusiv de limba statului, și în ce privește pertractările matrimoniale, aceeași procedură se înțelege cu atât mai mult dela sine. Că două treimi ale populațiunii nu cunosc această limbă a statului, și nu au nici cea mai palidă idee de ceea-ce se petrece la încheierea actului căsătoriei, aceasta nu jenează nici cât e mai puțin. Lucrul de căpetenie nu e doar' acela, ca omului simplu să i-se inspire sfântămenia momentului, ci ca să i-se sugereze idea corăspunzătoare despre atotputernicia rasei dominante. În fața unei astfel de interpretări nu mai poate încăpe, firește, îndoială, că procedura maghiară la contractarea căsătoriei trebuie considerată ca indispensabilă și însăși căsătoria civilă, care face cu puțință această procedură maghiară, recunoscută drept un postulat urgent al așa numitelor interese consolidatoare de stat.

Se vorbește deja de câteva zile, că proiectul de lege de sub întrebare va ajunge înaintea legislațiunii maghiare, însoțit de o motivare afară din cale de pe larg, și se zicea, că în urma aceasta proiectul a luat forma unui volum gros ce cuprinde douăzeci de coale de tipar. E dar' cu puțință, ba foarte probabil, că deposedarea portofoliului de justiție maghiar, de altfel nu tocmai pătruns de un spirit creator, s'a băgat în cheltueli spirituale neobișnuite, pentru a da acestui copil desmierdat al seu cea mai bună legitimitate ce se poate închipui în drumul cătră aprobarea parlamentară. În ochii judecătorilor nepreocupăți însă, această motivare voluminoasă a lucrului poate fi numai detestabilă, pentru-că asupra principiului căsătoriei civile obligatorie de sigur nu dl Szilágyi e chemat ca să spună ceva nou. Pentru oamenii civilizați ai tuturor statelor și națiunilor, natura acestei instituții, deja demult nu mai e un secret, și dacă aici în Ungaria se simte totuși trebuința de atâta vorbă, aceasta e un semn înveredat, prin asta se tinde ca să li-se impună oamenilor ceva ce nu se potrivește cu natura raporturilor din țeară. Un postulat nu mai puțin important al credului liberal e spre ex. și instrucțiunea poporală obligatorie sau sufragiul universal, și totuși credem că astăzi nici chiar în Bulgaria nu s'ar găsi ministru, care să nu se simtă dispensat de necesitatea de a face astfel de reforme acceptibile legislațiunii sale prin o motivare ce cuprinde douăzeci de coale de tipar. Modul și chipul, cum ajunge proiectul de lege în chestiune înaintea forului părinților maghiari ai țării, pune așadar, după-cum s'a zis, dela sine pe ori-ce om neinițiat pe gânduri, dar' și mai mult trebuie să se simtă îndemnat la aceasta acela, care cunoaște mai bine raporturile din Ungaria și care abstrăgând cu totul dela principiul căsătoriei civile, știe cât de puțin s'nt date în special acolo condițiunile pentru o astfel de reformă. Am trebuit să scriem nu un articol de ziar mărginit la spațiul îngust, ci un studiu social-politic voluminos, dacă am avea să dovedim temeinic această afirmare, dar' pentru orientare ajunge încătră și atâta, dacă amintim pe ce

„câci totuși la voința sa, își va avea și aplicațiunea. Căci încă n'a perit în Ungaria aceea chibzure liniștită la factorii conducători; mai s'nt acolo elemente influente, cărora patria valorează mai mult, ca egoismul politic de partid, care stă ca cumetru nu departe de reformele politice bisericesti, nu lipsesc în Ungaria oameni chibzuți, care să fie aplicați a recunoaște, că acolo mai este ceva sfânt de apărare, decât ideea de stat maghiar sub flamura unui fals liberalism. S'a cetit chiar în coloanele unui ziar liberal maghiar avertisările pregnante privitoare la impulsul sâlbatic al reformelor forțate politice-bisericesti, și ceea-ce privește nobilimea înaltă și clerul, nu mai e demult nici o îndoială, căci acestea își vor încorda toate puterile lor, pentru-ca să apere țeara de plânzutele experimente îngrijitoare. Dacă acestea, după-cum așteptăm noi în interesul Ungariei, au succese pentru sine, atunci dl Szilágyi se va căi amar pentru munca sa zadarnică jertfă pentru acest voluminos cuprins. Dar' pentru-ce 20 de coale? Isus Kristus n'a avut lipsă pentru întreaga s'a morală nici măcar o coală și și aceasta este cel puțin atât de valoros, ca și legea căsătoriei civile a domnului ministru de justiție Szilágyi.

Episcopul din Gherla și gimnasiul din Blaj.

Din diocesa gherland.

Dacă Dumnezeu vrea să pedepsească o nație, fi ia pe conducătorii sei. Fără conducători poporul rînd pe rînd dă ascultare vobelor ademenitoare, pe care contrarii sei i-le suflă la ureche, și așa merge cu pași înceți, dar' pentru aceea siguri la căderea sa.

Poporul românesc, mulțumită cerului are o vitalitate atât de statornică și tare, căt poate rezista cu deplin succes, cu multă bărbăție ori-cărei năvăliri, pe care dușmanii ar îndrepta-o contra lui.

Azi, mai bine ca ori-când, nația stă înșghemată într'un întreg solid pus sub steagul politice noastre naționale. Azi, mai mult ca ori-când, nația noastră s'a deșteptat din letargia sa, și cu toții ascultă de vocea bărbătească a conferențelor noastre naționale. Azi, ca nici-odată, puterea noastră e așa de mare, căt nu ne temem de nimic. Dacă nu ne-au putut cutropi alte neamuri barbare într'alte timpuri, cu mult mai vitrege, dar' acum nu ne mai temem.

Ne doare însă când în mijlocul entuziasmului de care e cuprins acum tot poporul nostru, văzând cum zi de zi cad toate pornirile dușmane, pe care contrarii nostri le îndreaptă contra noastră, — ne doare când vedem căte o lucrare contrară, căte un glas discordant...

„Gimnasiul din Beiuș ni-l-au răpit, încât dintr'o școală renumită în tot timpul a devenit astăzi un hermafrodit pedagogic, — scrie „Tribuna“ în primul seu din 30 Noembrie n. Gimnasiul din Năsăud, cu mulțimea fondurilor primului regiment românesc de graniță, cu toate celelalte instituțiuni naționale ale sale a fost atacat într'un mod mișelesc de puternicii zilei, și pe pomposul și mărețul gimnasiu puse inscripție ungurească, căt te umpli de scârba când o vezi; — a venit rîndul acum ca și gimnasiul din Blaj, apărut cu atâta bărbăție de neuitatul seu arhieru împreună cu consilierii sei, să cază jertfă despotismului patrioților șovinști.

Și fiindcă altcum nu s'a putut, au început a cere conducătorilor gimnasiului fel și fel de jertfe, multe absurde, care toate însă făceau un gol în fondurile din care se susține gimnasiul de ani o sută și jumătate, pentru-că în chipul acesta s'aducă mai repede vremea, în care cei-ce stau în fruntea arhieruiesei din Alba-Iulia ar fi puși în neputință de a-l mai pute susține.

„Episcopul din Gherla și gimnasiul din Blaj.”

„Episcopul din Gherla și gimnasiul din Blaj.”

„Episcopul din Gherla și gimnasiul din Blaj.”

noă de tradare națională, nu-i vrednic de a mai fi Român.

— Unde sînt consilierii puși lângă episcopul din Gherla? Unde e „canonicul“ Bene, care și-a crescut copiii la Blaj, să-mi răspundă, că oare episcopul Szabó e „adevăratul episcop după inima lui Christos?“

Rușine, de o mie de ori rușine!

Regret, că încă n'am putut afla ce a scris consistorul nostru celui din Blaj, când i-a remis coatele. Ar fi bine când ar ajunge la cunoștința publică și aceasta. E această faptă profețască, e lucrul acesta compatibil cu principiile vecinice ale creștinismului, e fapta aceasta fapta unui episcop? . . .

Dar dacă episcopul nostru n'are inimă, avem noi; dacă el n'are urechi la glasul de durere al gimnasiului din Blaj, vom avea noi, și fără de el ne vom ști face datoria.

Însemne-și episcopul din Gherla fapta aceasta, că noi ne-am însemnat-o!

Correspondentul.

CRONICĂ

Concertul reuniunii române de cântări din Sibiu. Cu toată îndreptățirea putem zice: un eveniment în viața noastră națională artistică-socială. E o adevărată surprindere ceea ce ni-a arătat ieri brava noastră reuniune. Programul era compus din 3 puncte: 1. Ouvertura din opera Flauta magică de Mozart; 2. Două piese pentru violină: a) Romanță în F-dur de Beethoven și a) Legendă în G-moll a lui Wieniawski. Ambele aceste puncte au fost executate de către capela orașenească, ear' în punctul 2 avea solo pe violină dl Lutz, cunoscutul artist din orașul nostru. Modul precis cum dl Lutz a produs acele două piese, îndreptățeste părerea că d-sa ar pute cu mult succes concerta și în saloanele orașelor mari. Publicul a și recunoscut acest adevăr cu aplauzele sale sgomotoase. Coroana seratei artistice de ieri a fost însă: poema dramatică „Crucea înaltă“, de Niels W. Gade, pentru soli, cor mixt și orchestră. Astfel de plăcere artistică poate pentru prima dată ni-a fost dat să avem în Sibiu! Reservându-ne a vorbi despre acest eveniment artistic mai pe larg, într-o recenzie specială, nu vom astăzi decât să ne exprimăm nespusa noastră bucurie și recunoștință tuturor celor care au contribuit la reușita acestei frumoase serii. În prima linie felicitările noastre sincere dirigentului reuniunii, dlui G. Dima, pentru măiestria și munca neobosită cu care lucrează la desfășurarea și ridicarea la nivelul cerințelor moderne, a vieții noastre artistice, așa de strîns legate cu cea socială în general. Mult a contribuit la splendoarea prestațiunii soția dlui dirigent, d-na Dima, care cu vocea ei simpatică și puternică a cântat admirabil partea Armidei, atât de precis și cu atîta pricepere adevărat artistică, încât a strînit admirațiunea unanimă a publicului, ale căruia aplauze n'au fost decât pe deplin meritate. O deosebită recunoștință sîntem datorii a exprima dlui profesor Wellman, care în urma unui cas de îmbolnăvire a primit cu o amabilitate de toată lauda, în ultimul moment, greaua sarcină de a cânta rolul lui Petru. Dl profesor e cunoscut publicului sibiian ca cântăreț de valoare și mult prețuit, creațiunea lui de așezară era din toate punctele de vedere perfectă cu atât mai mult că a cântat românește. Sîntem siguri a vorbi în numele tuturor exprimându-i recunoștința noastră. Tînărul Popovici, cu prestațiunea rolului lui Rinaldo a dovedit și de astă dată că pășeste pe cale artistică de un strălucit viitor. Ear' corul admirabil al reuniunii? Acea dulce armonie, împreună cu neîntrecută precizie, produsă de vocile îngerești ale domnișoarelor și doamnelor membre cu puternicele și exactele glasuri ale corului bărbătesc, te făcea să uiți pe deplin realitatea lumii, concentrată într-o sală a modestelor condițiuni ale orașului nostru și te transporta în sfere mai înalte, mai ideale, de unde n'ai fi voit nici-odată să te întorci în viața de toate zilele cu nesfîrșitele ei necazuri. Felicitările noastre sincere și necondiționate înțelegem că le vom adăuga și în următoarele zile.

Neolog. Afăm, că Sfinția Sa părintele Dimitrie Cunțanu a perdut pe unicul său băiat. Trimitem familiei întristate sincerile noastre condolențe!

Trecere în pensiu. Doamna Leontina F. Negruțiu, profesoară la școala superioară de fete din Blaj, după un serviciu de 15 ani plin de activitate, zel și devotament pe terenul educațiunii fetițelor române, la cererea proprie, cu 1 Octombrie a. c. a fost trecut în pensiu.

De la curtea regală din România. Plecarea Altețelor Lor Regale principelui Ferdinand și principesei Maria în străinătate este hotărîtă în principiu. Nu s'a fixat însă pînă acum data plecării lor. Principele Ferdinand și principesa Maria vor merge mai întîiu la Coburg, ear' apoi probabil la Neuwied, pentru a visita pe M. S. regina Elisabeta.

Dokic moare. Ultimele știri sosite din Abazia, unde zace greu bolnav ministrul-pretident al Sîrbiei, fostul educator al regelui Alexandru, anunță că este pe moarte. Nu mai e speranță de scăpare. Păcat de cel mai capabil, mai pătrunzător și mai cîștit om politic nu numai al radicalilor, dar dintre toți oamenii politici ai Sîrbiei. Regatul și regele vor încerca mare pierdere prin moartea lui.

oficere, în frunte cu generalul honvezimii și cu colonelul Schlacher. După-cum sîntem informați, oaspeții au fost pe deplin mulțumiți cu mîncarea și beutura oferită de Românii Ardean, care prin deosebita sa atențiune a dat dovadă, că este capabil a satisface publicului, în ciuda coalițiunii săsești, care s'a năpustit asupra lui prin fel și fel de teripuri, ca să-l paralizese cu totul. Sperăm, că dl Ardean va satisface recerînțelor publicului nostru sibiian, prin mîncări și beuturi bune, precum și prin un serviciu prompt și preventiv. Dorim isbîndă dlui Ardean în orașul nostru, rugînd totodată publicul nostru ca să încurajeze întreprinderea unicului birtăș român, care cu multe greutate și morale și materiale a putut veni între noi.

Kossuth-nota și oficerii. În cafeneaua „Ostende“ de pe Váci-körut din Budapesta petreceau în mod adevărat betyăresc eățiva patrioți, îmbătați rău de alcoolurile diferitelor beuturi, ear' și mai rău de caltul „sfîntului“ caraghios din Torino. Pentru a se chercheh pînă la culmea patriotismului, nu mai poruncau alta țiganului decât să le cînte mereu la ureche „Kossuth-nóta“, sberînd sîlbătăcește, încât se scandalisau alți mușterii din cafenea. Între acestia erau și vre-o 3—4 oficieri de-ai armatei comune, care supărați de sberierurile neincetate ale betyărilor, făcără câteva observații asupra purtării lor, doar-doară își vor veni în fire și vor lăsa și pe altă lume să petreacă. Amar s'au înșelat. Patrioții începură să insulte pe oficerii în modul cel mai grosolan, fiind loviți în onorea lor de soldați; de aceea oficerii neputîndu-scoate altfel la cale cu „pui de Kossuth“, le aplicară câteva lovituri patriotice peste spate și obraz. Gălăgia și-a aflat urmare și pe stradă, unde veniră apoi mai mulți polițiști și căpitătanul orașului Urs, care despărți cu greu pe amîndoi combatenții. Patrioții au fost duși la poliție, ear' oficerii la comandîrea pieței. Prințul Lobkovitz i-s'a făcut raport telefonic încă în aceeași noapte despre incident.

Geografia județului Fălciu, lucrată de V. Săghinescu, pensionar și N. I. Suflețel, institutor. Aprobată de onor. minister al instrucțiunii prin oficeile nr. 15093 din 1880 și nr. 5691 din 1890, ca carte didactică pentru cl. II. primară urbană și III. rurală. Iași, 1893. Tipografia națională.

„Revista poporului“. Apare odată pe lună în București. Director: Alexandru Obenedar. Secretar de redacție: Emil Conduratu. Redacția și administrația: București, Bulevardul Carol I. nr. 30. Anul III. Nrii 11 și 12 au următorul cuprins: Seară de ploaie. Poezie de Z. Miron. — Versuri bahice. Poezie de A. Goran. — Conservatorul român. De Polit. — Suflet răsărit; Pe undele brilantene. Poezii de A. Obenedar. — Părtășia în Italia. De P. S. Aurelian. — În noapte. Poezie de G. Petrescu. — În seară. De Z. Miron. — Arînda pe cinci ani. De Ed. Ghica. — Iubire de artist. Poezie de Loc. A. Fărășanu. — Expoziția Grant. De C. Petrescu. — Imn funebru. Poezie de A. Obenedar. — Căntecul Pêrlului. De Paul Féval. — Sînt oameni. De Carmil. Notițe biografice. De E. Silvestru. — Știri. De E. Lucian. — Înștiințări. — Anunțe. — Portretul înaltpreasfințitului metropolit-primat Ghenadie I.

„Călimdarul șilei. 21 Noemvrie 3 Dec. 1893. Iulian: † Intr. în bis. Gregorian: Franc. Xav. Soarele: răsare 7.38 apune 3.56

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“. Budapesta, 2 Decemvrie n. Ministrul de justiție prezentează la sfîrșitul ședinței parlamentului proiectul de lege despre căsătoria civilă însoțit de o vorbire.

Totodată prezentează ministrul de culte proiectul de lege despre modificarea unor dispozițiuni a articolului de lege 53 din 1868.

Budapesta, 2 Decemvrie n. Conferența episcopilor s'a aminat pe Luni din cauza unor evenimente neașteptate.

Berlin, 2 Decemvrie n. „Reichstag“-ul a pertractat astăzi paragraful prim al propunerii lui Hampes pentru sistarea legii despre iesuți. 173 voturi au fost pentru, 136 contra. Majoritatea însemnată a propunerii a produs mare mișcare în parlament.

Paris, 2 Dec. n. Declarațiunea regimului s'a continuat astăzi. Luni se va ceti și în cameră.

Belgrad, 2 Decemvrie n. Știrea despre demisiunea ministrului Nicolici este neadevărată.

Cluj, 2 Decemvrie n. (Telegramă particulară a „Tribunei“) Cincizeci și cinci universitari români am protestat solemn în adunarea colegilor maghiari contra reformelor bisericesti, respingem minciunile peride din „Kolozsvár“ și „Ellenzék“. Nu 920 sau 350 universitari maghiari au participat, ci în cazul cel mai favorabil 58. Votisarea, numărarea nominală și luarea protestului nostru la protocol per abusum le-au denegat, la ce noi am părăsit ședința în mod ostentativ.

„Dr. Faust's Hauskappchen“. Seara la 7 oare: „Lachende Erben“.

Teatrul orașeneso. Duminecă, în 3 Decemvrie n. 1893: După ameași la 3 oare: „Dr. Faust's Hauskappchen“.

Sosiți în Sibiu. La 2 Decemvrie n. Hotel „New Yorker“. M. Spitzer, fabricant din Budapesta. Dr. Cehan, avocat din Dicio-Sân-Mă tin. Duquen, C. Henri și Bignoard, ingineri. Doamna Caeciu, privatieră din Paris. Dr. Teru, cu soția, notar din Alba-Iulia. Dr. Meier din Alba-Iulia.

Hotel „Molzer“. D-na Moldovan, protopopeasă din Mediaș. Contele Mikos din Cluj. Savu, notar din Sebeșul-să-esc. Weiss și B. Gal din Viena. C. Gross, din Budapesta și St. Lazar, comercianți din Sân-Miclêș.

Președintele adunării îl opri însă sub cuvînt că nu e „cetățean universitar“, amenințându-l chiar cu chemarea poliției. Românii au ales apoi din sinul lor alt vorbitor, pe dl Getie, student în drept anul III, care protestează în contra primirii proiectelor de reforme, cerînd că la intrunirea solemnă să poată vorbi și un Român. Adunarea respinse cererea; după aceea apoi Românii, dându-și expresiune indignării au părăsit ședința. Atîta am putut scoate din foile clujene, ce ni-au sosit azi, despre intrunire, așteptînd raportul corespondentului nostru.

Musica militară a dat alaltă-seară un concert în restaurațiunea Popovici, al cărei proprietar este astăzi dl George Ardean. A fost foarte bine cercetat din partea corpului

Bibliografie.

A apărut: „Compas românesc“, anuar financiar pe 1892. Redactat de Petra-Petrescu. Sibiu, 1893. Tipografia archidiececană.

A apărut: Raportul anual al societății academice „Junimea“ din Cernăuți. Al XV. an administrativ, dela 3 Noemvrie 1892 pînă la 12 Noemvrie 1893. Proprietatea societății.

A apărut: Abecedar pentru școalele populare, compus de N. Ieremievic-Dubău. Viena 1893. Editura i. r. a cărților școlare.

A apărut: Aritmetică pentru școalele populare, de F. E. Lurz. Tradusă de un învățător după a 9-a ediție germană. Anul I. și II. de școală. Numeri dela 1—10, 10—20 și 20—100. Brașov, 1894. Editura librăriei H. Zeidner.

A apărut: „Dor și jale“, poezii de D. Voniga cu o prefață de Ioan Russu Șriianul. Giula, 1893. Editura autorului. O parte a venitului se destinează înființării fond pentru ridicarea salariilor învățătorilor gr.-or. români la minimalul prescris prin lege.

Geografia județului Fălciu, lucrată de V. Săghinescu, pensionar și N. I. Suflețel, institutor. Aprobată de onor. minister al instrucțiunii prin oficeile nr. 15093 din 1880 și nr. 5691 din 1890, ca carte didactică pentru cl. II. primară urbană și III. rurală. Iași, 1893. Tipografia națională.

„Revista poporului“. Apare odată pe lună în București. Director: Alexandru Obenedar. Secretar de redacție: Emil Conduratu. Redacția și administrația: București, Bulevardul Carol I. nr. 30. Anul III. Nrii 11 și 12 au următorul cuprins: Seară de ploaie. Poezie de Z. Miron. — Versuri bahice. Poezie de A. Goran. — Conservatorul român. De Polit. — Suflet răsărit; Pe undele brilantene. Poezii de A. Obenedar. — Părtășia în Italia. De P. S. Aurelian. — În noapte. Poezie de G. Petrescu. — În seară. De Z. Miron. — Arînda pe cinci ani. De Ed. Ghica. — Iubire de artist. Poezie de Loc. A. Fărășanu. — Expoziția Grant. De C. Petrescu. — Imn funebru. Poezie de A. Obenedar. — Căntecul Pêrlului. De Paul Féval. — Sînt oameni. De Carmil. Notițe biografice. De E. Silvestru. — Știri. De E. Lucian. — Înștiințări. — Anunțe. — Portretul înaltpreasfințitului metropolit-primat Ghenadie I.

„Călimdarul șilei. 21 Noemvrie 3 Dec. 1893. Iulian: † Intr. în bis. Gregorian: Franc. Xav. Soarele: răsare 7.38 apune 3.56

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“. Budapesta, 2 Decemvrie n. Ministrul de justiție prezentează la sfîrșitul ședinței parlamentului proiectul de lege despre căsătoria civilă însoțit de o vorbire.

Totodată prezentează ministrul de culte proiectul de lege despre modificarea unor dispozițiuni a articolului de lege 53 din 1868.

Budapesta, 2 Decemvrie n. Conferența episcopilor s'a aminat pe Luni din cauza unor evenimente neașteptate.

Berlin, 2 Decemvrie n. „Reichstag“-ul a pertractat astăzi paragraful prim al propunerii lui Hampes pentru sistarea legii despre iesuți. 173 voturi au fost pentru, 136 contra. Majoritatea însemnată a propunerii a produs mare mișcare în parlament.

Paris, 2 Dec. n. Declarațiunea regimului s'a continuat astăzi. Luni se va ceti și în cameră.

Belgrad, 2 Decemvrie n. Știrea despre demisiunea ministrului Nicolici este neadevărată.

Cluj, 2 Decemvrie n. (Telegramă particulară a „Tribunei“) Cincizeci și cinci universitari români am protestat solemn în adunarea colegilor maghiari contra reformelor bisericesti, respingem minciunile peride din „Kolozsvár“ și „Ellenzék“. Nu 920 sau 350 universitari maghiari au participat, ci în cazul cel mai favorabil 58. Votisarea, numărarea nominală și luarea protestului nostru la protocol per abusum le-au denegat, la ce noi am părăsit ședința în mod ostentativ.

„Dr. Faust's Hauskappchen“. Seara la 7 oare: „Lachende Erben“.

Teatrul orașeneso. Duminecă, în 3 Decemvrie n. 1893: După ameași la 3 oare: „Dr. Faust's Hauskappchen“.

Sosiți în Sibiu. La 2 Decemvrie n. Hotel „New Yorker“. M. Spitzer, fabricant din Budapesta. Dr. Cehan, avocat din Dicio-Sân-Mă tin. Duquen, C. Henri și Bignoard, ingineri. Doamna Caeciu, privatieră din Paris. Dr. Teru, cu soția, notar din Alba-Iulia. Dr. Meier din Alba-Iulia.

Hotel „Molzer“. D-na Moldovan, protopopeasă din Mediaș. Contele Mikos din Cluj. Savu, notar din Sebeșul-să-esc. Weiss și B. Gal din Viena. C. Gross, din Budapesta și St. Lazar, comercianți din Sân-Miclêș.

Președintele adunării îl opri însă sub cuvînt că nu e „cetățean universitar“, amenințându-l chiar cu chemarea poliției. Românii au ales apoi din sinul lor alt vorbitor, pe dl Getie, student în drept anul III, care protestează în contra primirii proiectelor de reforme, cerînd că la intrunirea solemnă să poată vorbi și un Român. Adunarea respinse cererea; după aceea apoi Românii, dându-și expresiune indignării au părăsit ședința. Atîta am putut scoate din foile clujene, ce ni-au sosit azi, despre intrunire, așteptînd raportul corespondentului nostru.

Musica militară a dat alaltă-seară un concert în restaurațiunea Popovici, al cărei proprietar este astăzi dl George Ardean. A fost foarte bine cercetat din partea corpului

Economic.

Institutele românești de bani din Ardeal și Ungaria! Ziarul „Timpul“ publică în acest obiect o dare de seamă, care scoatem următoarele: Numeroase institute de bani, întemeiate de Românii de dincolo în ultimii douăzeci de ani, au pus pe frații noștri pe o cale de progres mai sistematică și le aduc o mulțime de mari foloase.

Cu aceste institute financiare se ocupă o interesantă broșură, pe care am primit-o deunăzi, anume: „Compasul românesc“, anuar financiar pe 1892 de N. Petra-Petrescu, cassar al filialei „Albina“ din Brașov.

Românii din Transilvania și Ungaria au întemeiat 33 de institute de bani pînă la 1892. Cel mai vechiu este „Albina“ din Sibiu, înființată la 1872.

Capitalul fundațional al „Albinei“ este de 300.000 florini, împărțit în 3000 acțiuni à la 100 fl.

Pe anul 1892 activul total al acestei bănci era de 8.082.900 fl. fondul de rezervă 141.685 fl., ear' profitul curat 86.487 fl.

În ordine cronologică s'a mai înființat următoarele institute: la 1879: „Aurora“ din Năsăud cu un capital fundațional de 84.800 florini; la 1883: „Furnica“ din Făgăraș cu un capital în acțiuni de 30.000 fl; la 1884: „Cassa de păstrare din Seliște“ cu capitalul de 10.300 fl; la 1885: „Ardeleana“ din Orăștie cu un capital de 75.000 fl; „Hunedoara“ din Deva cu 15.900 fl; capital social, „Timișana“ din Timișoara cu 50.000 fl; la 1886: „Economul“ din Cluj cu 50.000 fl; „Murășana din Reghinul-săseșc cu capital de 20.000 florini; „Patria“ din Blaj cu 55.000 fl; la 1887 „Arieșana“ din Turda cu capital de 50.000 fl; „Auraria“ din Abrud cu capital de 30.000 fl; „Meseriașul român“ din Brașov cu capital de 16.400 fl; „Șeșegăna“ din Sebeș cu un capital de 30.000 fl; „Silvania“ din Șimleul Silvaniei cu capital de 75.000 fl; „Victoria“ din Arad cu 100.000 fl; la 1888 „Bistrițana“ din Bistrița cu 40.000 fl; și așa mai departe și restul celorlalte institute pînă la 33, înființate în anii următori pînă la 1892, cu capitalul de fundațiune variînd între 20.000—50.000 fl.

După o tabelă statistică pe care ni-o dă „Compasul românesc“, capitalul social al tuturor acestor 33 bănci române este de 1.400.771 fl; depunerile 9.151.644 fl; fondul de rezervă 360.212 fl; fondul de pensiu 68.974 fl; profitul curat 275.332 fl; împrumuturile date 13.902.143 fl și activul total 13.790.392 fl.

Credem interesant a mai aminti că, pe lângă numărul celor 33 de bănci, s'au mai înființat în anul trecut și anul acesta încă 7, așa că numărul total al băncilor române din Transilvania și Ungaria se urcă la 40, dintre care Transilvaniei îi revin 23.

E fără îndoială de admirat faptul, că pe când pînă în anul 1880 frații noștri abia aveau 3 institute financiare, în decursul anilor din urmă numărul lor a crescut într'un mod foarte rapid. Azi la 52.174 suflete se vine un institut.

Interesant mai este și faptul că o parte din câștigurile dobîndite, institutele române o întrebunțează pentru susținere de școale, acordări de burse și alte scopuri filantropice.

Acestate sînt pe scurt notițele pe care am crezut nimerit a le scoate din broșura dlui Petrescu penuru orientarea publicului nostru și peste tot a oamenilor care se interesează de soartea țeranului de dincolo și acelu de-aici.

Prețul mărfurilor. Piața din Mediaș, 30 Noemvrie n. Grâu frumos hectolitru fl. 5.— pînă fl. 5.50, grâu mestecat fl. 3.70 pînă fl. 4.—, secară fl. 3.30 pînă fl. 3.50, cucuruz fl. 2.80 pînă fl. 3.80, ovės fl. 2.90 pînă fl. 2.50 orz fl. — pînă —, sîmîntă de căneapă fl. 5.— pînă fl. 5.50, sîmîntă de in fl. — pînă fl. —, fasole fl. 3.25 pînă fl. 3.50, mazere fl. 4.— pînă fl. 4.50, linte fl. — pînă fl. —, cartofi fl. 1.50 pînă fl. 1.80 mîlaiu fl. — pînă fl. —, sîu brut 100 chilo fl. 22.— pînă fl. 24.—, luminări turnate de sîu fl. 36.— pînă fl. 40, unsoare de porc fl. 50 pînă 55, slănină fl. 40.— pînă fl. 55, cănepa fl. 32.— pînă fl. 34.—, fîn fl. 1.40 pînă fl. 1.80, sîpun 100 buc. fl. 20 pînă fl. 30.—, spirt pro hectolitru fl. 55.— pînă fl. 57.—, carne de vită chilo 40 pînă 44 cr., carne de vițel 40 cr. pînă 52 cr., carne de porc cr. 40 pînă 43, carnea de oaie fl. 20.— pînă —, ouă 4 cu 10 cr.

Tirgul de rîmători în Steinbruch. În 1 Dec. n. s'au notat: ungurești bîtrîni grei 45 1/2 cr. pînă 46 1/2 cr., de mijloc 45.— cr. pînă 46.— cr., ungurești grei tineri 47.— cr. pînă 47 1/2 cr., de mijloc 47.— cr. pînă 47 1/2 cr., ușori 46.— cr. pînă 47.— cr. marfă țerănească grea 45.— cr. pînă 46.— cr., de mijloc 44 1/2 cr. pînă 45 1/2 cr., ușoară 46.— cr. pînă 47.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr., transito ușori — cr. pînă — cr., transito sêrbești grei 44.— cr. pînă 45.— cr., transito de mijloc 44.— cr. pînă 45.— cr., transito ușori 43.— pînă cr. 44.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 29 Nov. n. 1893.

Table with columns: Sîmîntă, Cămințea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Cămințea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows include Grâu, Bîntăneșt vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Baieca“, Grâu ung. de Nord.

Table with columns: Sîmîntă, vechi ori noue, Solul, Cămințea per Hect., Prețul per 100 chilogr., dela, pînă. Rows include Sécără, Orz, „Ovės“, Cucuruz (porumb), Mei, Hirică.

Table with columns: Măria pe termen, Grâu, Cucuruz, „Ovės“, Banii per 100 chilogr., Măria per 100 chilogr. Rows include Grâu, Cucuruz, „Ovės“.

Table with columns: Produse diverse, Solul, Cursul, dela, pînă. Rows include Sem. de trif., „Oleu de rap., Uns. de porc, Slănină, Sîu, Prune, Lictar, Miere, Ceară, Spirt.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești. Rows include Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., „hărtie“, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, Losi de aur austriacă, Losi de aur austriacă din 1890, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung., Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

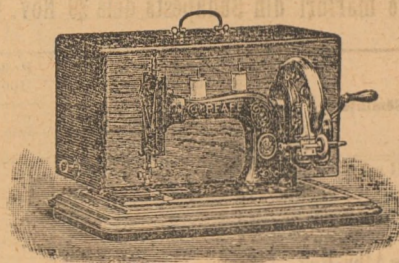
Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung., „hărtie“, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., „croate-slavone“, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, „argint austriacă“, „aur austriacă“, Losuri pentru austr. din 1890, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R., Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Împrumutul municipal 5%, Scrisuri func. rurale 5%, Scrisuri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, Banca-Naț. (500 lei vîrs. într.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cont (250 lei vîrs.), Oblig. Cassei Pensiuilor, Schimb, Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Paris 3 luni, Viena, Agio.

Redactor responsabil: Cornel Scurtu.

Cele mai bune și mai încercate MAȘINI DE CUSUT

din
cele mai vestite fabrici din țeară
și din străinătate
recomandă singura reprezentanță a lui

Ludovic Eitter

Strada Urezului 9. SIBIU. Strada Urezului 9.

Deposit de accesorii, ace etc., după toate sistemele.

Atelier propriu de reparaturi
garanță pe mai mulți ani, prețuri moderate.

Liste de prețuri se dau gratuit și franco.

Spre binevoitoare luare aminte.

Spre a face onoratiului public mai ușor accesibilă probată

Bere de Steinbruch

am înființat în piața de aici (strada Schewis nr. 3) pentru Sibiu și împrejurime un deposit al bereriei noastre, provăzută cu ghețare și împreunat cu macara. Tot acolo se primesc deja și execută punctual ori-ce comande.

Berea Steinbruch se capătă deja în mulțime de birturi, cafenele mai bune, hotelurile, băcăniile. Sticlele sunt provăzute cu vignete și dupeșele cu marca fabricii.

Cu deosebit respect

Depositul principal sibiian al primei bererii ung. pe acții
din Steinbruch.

Cea mai renumită marcă franceză
este și rămâne

Cognac MATIGNON

(Alexandre Matignon & Co. Cognac Francia)

Depositor general pentru Austro-Ungaria: **PFAU & Co.**

FIUME.

Se poate capătă în toate prăvăliile mai bune de delicatose, în droguerii, farmacia, cofetării și cafenele.

ESENTE

pentru a produce imediat rum, cognac, precum și toate spirituoasele existente, licoruri fine de masă și specialități furnizez în calitate brillantă.

Pe lângă aceea ofer esențe de oțet, 80%, chemicește pure, pentru a produce oțet de vin de o aromă picantă și de cel ordinar.

Recete și placate se alătură gratuit la fiecare pachet.

Pentru cel mai bun succes se garantează.

Liste de prețuri se trimit franco.

Carol Filip Pollak,

fabrică de specialități de esențe
PRAGA.

Se caută reprezentanți solizi.

Sensațiune

fac

orologioarele de buzunar goldin remont.

inventate acum.

Aceste oroloage în urma eleganței și frumsetii lor nu se pot deosebi de cătră orologioarele veritabile de aur, nici chiar de specialiști, orologioarele aceste fiind bine ciselate, rămân neschimbate. Merg corect. *Garanzia trei ani se poate da în scris.*

Prețul unei bucați fl. 6.

Lațurii de goldin cu carabină de siguranță, sport marquis, sau fason cuirassă bucată fl. 1.50.

Pentru fiecare orologiu se dă gratis o tască de piele.

Oroloagele goldin se întrebuințează de aproape toți funcționarii austro-ungari, din cauza exactității lor. Se pot capătă numai la depositul central:

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse Nr. 12.

Un sodal

(Român)

care posedă limba maghiară și germană se primește momentan în prăvălia de mărfuri mixte a subscriberului. [2770] 1-3
Zam, (comitatul Hunedoarei)
30 Noemvrie 1893.

Alexandru Petrovițiu,
comerciant.

Post vacant de medic cercual.

În comuna **Deliblat** se află un post vacant de medic cercual pentru 3 comune. Salariul este 700 fl. și cuartir etc. Petițiunile sunt a se adresa oficiului protopretorial din **Kubin** (com. Timiș) până în *12 Decemvrie n. a. c.* [2745] 1-3

Terno! Terno!

Serbători fericite și an nou fericit îi e dat ori-și-cui, dacă folosește combinațiunile de loterie ale vestitului matematician dlui **Ditrichstein**. [2762] 1-1

Mulți bani de geaba poate dobândi ori-și-cine, dacă cetind rindurile acestea, se adresează imediat dlui **Ditrichstein** pentru numeri de loterie, deoarece ce cu combinațiunile lui de joc trebuie să considere necondiționat câștigul.

Circa 150 terno s'au făcut în Noemvrie, adică într'o lună cu numerii de noroc calculați de domnul **Ditrichstein**, și într'o singură zi, în 25 Noemvrie s'au tras pe numerii 6, 17, 61 la tragerea din Budapesta și 41, 21, 36 la tragerea din Linz 44 de terno. Combinațiunile jocului cele mai noue calculate special pentru luna Decemvrie sunt deja gata și se pot imediat capătă și pune la loterie. Să nu întârzie deci nimenea a face o încercare!

Să scrie ori-și-cine imediat după numeri de loterie domnului:

Ditrichstein Maurizio în Budapesta (adresă mai deapropo nu-i de lipsă), pentru-că mulți se se bucură încă de multe serbători vesale.

Scrisori însoțite cu 3 marce à 5 cr. se răspund prin post și franco.

Pentru a evita reclame, fiindcă scrisori simple lesne se pot perde, se primesc numai epistole recomandate.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1894.

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1894. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericesti române din Ungaria și Transilvania. — „Naufragiul”. — Novela de **Enric Castelnuovo**. Tradusă de **Ioan Russu Șirianul**. — „Episotia”. (Din scrierea lui **Anton Bacalbașa**: Moș-Teacă din casarmă). — *Economic*: Cum ne putem ajuta când ne amenință lipsa de nutreț și de paie; Despre altoirea viței de vie; Floarea soarelui, o minunată plantă pentru producerea de ulei. — *Poesii*: „Plugul blăstemat”, de **V. Alexandri**; „Traiul când și-se urește”, de **G. Coșbuc**; „Gornistul dela Grivița”, de **Ioan Nenițescu**; „Patriei Românilor”, de **G. Murnu**; „Vulpea și racia”. — *Fabulă*, de **Tr. I. Magier**; „Vulturul și Teranul”. — *Anecdotă*, de **C. B. Ceahor**; „Ghicitori”, de **V. Simiganoschi**; „Defăimătorul”. (Character), de **Paris Mumuleanu**. — *Partea hașlie*: Tăierul cu două fețe, de **Anton Pan**; Sămânța de sare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

Institut Tipografic, societate pe acții în lichidațiune.

P. T.

Neînfașându-se la adunarea generală convocată pe 12/24 Octomvrie a. c. numărul de acționari, recerut de statute, domni acționari sînt invitați de nou la

adunarea generală

care va avè loc **Sămbătă în 9 Decemvrie** (24 Noemvrie) a. c. la 5 oare după prânz în localul redacțiunii „Tribunei” (strada Măcelarilor nr. 21).

Obiecte de pertractare:

1. Raportul comitet. de lichidațiune despre executarea concludului de lichidare.
2. Bilanțul și darea absolutului pe baza raportului comitetului de supraveghere.
3. Fixarea cotei care vine a se împărți la acționari din capitalul social.

Domni acționari, care conform §-lui 13 din statute sînt îndreptățiți a exercita votul, sînt rugați a-și depune acțiunile lor până cel mult în 6 Decemvrie n. a. c. la membrul comitetului de lichidare domnul **Dr. P. Cioran** în Sibiu.

Concluse se pot lua conform §-ului 20 din statute fără respect la numărul prezenților.

Sibiu, în 10 Noemvrie 1893.

Comitetul de lichidare.

SCOARTELE

pentru

legat colecțiunea anului I
din revista

„Lumea Ilustrată”

au apărut

și se află de vînzare la subsemnata Administrație, cum și la toți depositarii „Lumii Ilustrate”. Scoarțele sînt roșii, sau *chamoix* și costă **lei n. 3.** — A se indica ce culoare se dorește; ambele au același desen și aceleași ornamente, după modelul aci alăturat.

Ne mai gîsind-se decît foarte puține exemplare din colecția „Lumii Ilustrate” anul I, ea costă **lei n. 30** — în loc de lei n. 20. — Amatori sînt rugați a se grăbi cu comanda, deoarece în curînd și aceste câteva exemplare vor fi cu desăvîrșire eucitate.

Anul al II-lea înseamnă la revistea costă tot prețul obicinuit și anume: **lei n. 20** — (pentru Transilvania lei n. 23.60); un număr 50 bani; o broșură (două numere) *1 leu*. Abonamentele se primesc la toate librăriile principale, cum și la administrația „Lumii Ilustrate”, *București*. Hotel de France.

La „Lumea Ilustrată”, anul al II-lea, au contribuit până acum cu novele interesante, studii, schițe, poesii etc. dnii **A. Vlăduță**, **L. I. Carageali**, **Pătrașcu**, **Beldiceanu**, **Roșca**, **Coșbuc**, **A. Naum**, **A. Bacalbașa**, **Traian Demetrescu**, **C. Arbore** etc. — *Atragem deosebită atențiune a onor. cetitori asupra romanului magistral „A mea este răsunarea”, eu care începem anul al II-lea și asupra ghicitoarei umoristice de pe pagina 64.*

Cine vrè să cumpere un călințar frumos pe anul 1894 să ceară

Calendarul revistei „Lumea Ilustrată”.

Acest călințar unic în felul său conține 182 pagini text cu 81 splendide ilustrațiuni reprezentînd: familia regală a României, toți ministrii regatului român, vederi din București, Blaj, — metropoliții români din București, Cernăuți, Blaj; Studenții români la congresul din Berna; portretul Drului **Lucațiu** și multe alte ilustrațiuni interesante, împreună cu o bogată materie literară din cele mai variate. Prețul este numai de *1 leu*. Pentru Transilvania împreună cu timbru și porto *60 cr.*

Cura de apă, celebra operă de medicină populară a preotului **Kneipp**, a apărut în traducere română și costă *lei 3.* — (fl. 150)

Toate operele și publicațiunile anunțate mai sus se pot procura sau comanda la ori-ce librărie.

[2711] 1-5

Administrația revistei „LUMEA ILUSTRATĂ”

București, (sub Hotel de Francia)

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburile de stomac,

un medicament indispensabil de casă și
poporal demult cunoscut.

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sînt: Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsufare a miros greu, blesare, rigăeaală acră, colică, arsuri în gît, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mîncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămorrhoidale un remediu vindecător pe bat.

La morburile numite **picături de stomac Maria Zell** s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle împreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul **Carol Brady**, **Kremsier** (Moravia). Cumpărătorii sînt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez de veritabilitate”. Aceasta fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [1850] 17-43

Picăturile de stomac **Maria-Zell** veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia de **Pildner**, farm. **Schuster**; Sighișoara: farm. **F. Folbert**, farm. **I. H. Weber**.